

loven om, at man kan tvinge folk på deltid, ergo bliver der ikke nogen tvang. Det kan godt være, at hr. Barfoed mener det, det kan også godt være, at hr. Jens Vibjerg mener det, og det kan også godt være, at hr. Kristian Jensen og hr. Flemming Oppfeldt mener, at der ikke bliver tvang, når bare vi skriver det i loven, men sådan er virkeligheden bare ikke. Det er derfor, at det her skal fjernes.

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Jeg er jo glad for, at hr. Jan Petersen så ærligt svarede på mit spørgsmål, om ikke den tidligere regerings ligebehandlingslov og forskelsbehandlingslov var udtryk for lovgivning af præcis samme karakter som den lovgivning, vi har med deltidsforslaget. Jeg havde regnet med, at erkendelsen havde holdt hårdere, men det vil jeg gerne kvittere for.

Derfor ville jeg også gerne svare på hr. Jan Petersens modspørgsmål om, hvorfor jeg stillede spørgsmålet. Det er nemlig ikke, fordi jeg ønsker at afskaffe den lovgivning, men alene fordi vi i debatten er blevet skudt i skoen, at deltidslovsforslaget er det eneste af sin art, som bringer den danske aftalemodel ud af balance. Det mener jeg ikke er tilfældet, og hvis det måtte være sandt, har der også været andre eksempler på dét. Dermed er vi altså enige i karakteren af lovgivningen og blot uenige om indholdet af lovgivningen.

Og apropos indholdet vil jeg slutte med at spørge hr. Jan Petersen bare for en sidste gang: Hvad er det, der er så problematisk i, at også de sidste 4 pct. af lønmodtagerne får den samme ret, som de 96 pct. af lønmodtagerne har?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Den her deltidslov beskæftiger sig med den enkelte lønmodtager.

Jeg kan så forstå, at hr. Jan Petersen mener, at fagbevægelsen ikke vil forhandle deltid ved næste overenskomst, da den her efter hr. Jan Petersens mening erstatter alt andet, men det kan jeg nu ikke forestille mig at fagbevægelsen ikke vil.

Er det ikke snarere et udtryk for, at fagbevægelsen og Socialdemokratiet ikke har fulgt med udviklingen på arbejdsmarkedet, men stadig væk lever i det forrige århundrede og dermed har glemt den fornyelse, der er behov for, for at fagbevægelsen stadig væk fremover har sin berettigelse?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er dybt rørt over, at hr. Jan Petersen ikke ville komme ind på mine familiære forhold, men det kan han nu roligt gøre, for de er aldeles fortræffelige.

Jeg vil sige, at der er den fordel ved at tale om det konkrete og det personlige, at dermed taler man om virkeligheden, og derfor tror jeg, at hr. Jan Petersen ville komme til et mere reelt forhold til det, der diskuteres i eftermiddag, hvis han gik ud fra det, han lige nævnte, nemlig hans egen mors rolle i familien som den, der opdrog børnene. Det er nu engang sådan, at det at tale om det personlige giver et perspektiv, som betyder, at alle de abstrakte fraser falder til jorden som den tomme snak, de er.

Jeg vil sige, at sagen jo er meget enkel. Det står jo klart og tydeligt i betænkningen, at dette er et spørgsmål, hvor kun en gensidig aftale mellem arbejdsgivere og arbejdstagere kan indføre friheden. Og det vil sige, at det er reel frihed, det er ikke det modsatte, nemlig tvang, sådan som hr. Jan Petersen forsøger at skildre.

Det er fuldstændig rigtigt, som det er sagt allerede, at dette nysprog går tilbage til 1984, og jeg kan godt forstå, at der fra socialismens side er sans for flere ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jan Petersen og derefter fru Irene Simonsen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg kan for så vidt være enig med hr. Søren Krarup i, at det bliver en mere præcis diskussion, hvis man tager udgangspunkt i det nære og det personlige og det, man ved noget om. Problemet er bare, at hvis man skal lovgive ud fra, hvordan hr. Søren Krarup og hans støtter opfatter virkeligheden, får man ikke fat i hele virkeligheden.

Jeg ved stadig væk ikke, hvad disse døtre laver, men jeg vil da gerne betro hr. Søren Krarup, hvad der i øvrigt står i Folketingets biografi om mig:

Jeg har en gang arbejdet i en brugsforening, og der var masser af deltid, og jeg har lidt erfaring med, hvordan også arbejdsgiversiden har det med det her, og det er ikke det værste, de kunne komme ud for. Jeg har i øvrigt også haft ret mange personlige oplevelser som faglig medarbejder, der skulle forsvare mennesker, der blev udsat for overgreb, over for arbejdsgivere.